

4.2. Разпределение на преки и портфейлни инвестиции

Два потенциални риска възникват при разпределението на инвестициите в ценни книжа между преки и портфейлни. Първият е двойно отчитане на инвестиции едновременно като преки и портфейлни, а вторият - погрешно класифициране на пряка инвестиция като портфейлна или обратно.

По отношение на активите проблемът се избягва чрез директно отчитане на крайните инвеститори, които са в състояние да определят типа на инвестициите си. Посредниците и банките обаче в повечето случаи не могат да направят същото относно инвестициите на клиентите си. Поради това при индиректните канали за събиране на данни се налагат корекции, като се търси допълнителна информация за връзката между издателя на ценната книга и инвеститора. За да се направят такива корекции ефективно, са необходими данни от типа "ценна книга по ценна книга" и внимателен предварителен анализ.

При пасивите коригирането на данните е още по-трудно и обикновено се разчита на допълнителни източници на информация и на системата за събиране на данни за преките инвестиции.

4.3. Обхващане на позиции в ценни книжа, държани в чужбина или без участие на инвестиционен посредник или депозитар

Предизвикателство за статистиците е и обхващането на позиции в ценни книжа, държани в чужбина. Традиционното решение на проблема е директното отчитане на крайните инвеститори, но то не е приложимо по отношение на цялата статистическа съвкупност и особено спрямо домакинствата.

Възниква теоретическата идея за обмен на данни между статистиците от различни страни, въпреки че практическите ѝ аспекти са съмнителни и понастоящем не може да се каже, че има реален напредък. Нейното приложение би означавало, че статистиците ще събират информация и за активите на чуждестранни клиенти на местни посредници. Тези данни могат да се използват от статистиците на други страни, като същевременно се обменят срещу информация за позиции на резиденти в ценни книжа, държани при чуждестранни посредници.

Трябва да се отбележи, че проблемът с ценните книжа, държани без участие на местен или чуждестранен посредник, остава неразрешен. Освен това необходимо условие за успешното приложение на идеята е правилното идентифициране на крайните инвеститори сред чуждестранните клиенти на местните посредници, защото в случай, че клиентите не са крайни инвеститори, а други посредници, получената информация не може да се използва. Във връзка с това отново на идейно ниво се предлага съкратен вариант, предполагащ приложение само за сектора на домакинствата. Възниква също така въпросът доколко получената по този начин информация би била значима и дали усилията ще бъдат оправдани.